

Publicerad 2010-05-02 00:01 av mjukost

inuti

det är tomt
som om någon vill riva ut allt jag har
allt hat
det är ett hål
stort och fult och hårt och ingenting alls
jag vill också känna något få mig att känna något
ett tusen gånger i ett tusen sånger
riv upp mig och rör om
dra bort det som
skulle kunna bli något
jag ville bara ha någon
det var ett försök att inte hamna där igen
ensam och ihålig
jag kan inte ta mig loss
ta mig härifrån
jag kan inte leva såhär
allt är så tunt och går sönder
när jag rör vid något
skört och ostabilt
jag passar inte in
det finns ingen plats för tomhet
alla flöt iväg så långsamt
jag hann inte reagera
så uppstod en hav emellan oss
jag kunde inte dra tillbaka er
han var den enda som såg mot mig
han mötte min blick och han fick mig att känna mig bra
och för en sekund glömde jag bort det
för en sekund log jag och blundade
och du dog lite
för att jag förlorade min sikt
långt där borta
på andra sidan havet
fick jag dig att känna samma tomhet
fastän det sticker i ögonen
fastän det skriker i bröstet
så flyter jag iväg nu
jag kan bära ett hål för dig
ihållighet är inte tungt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mjukost med Poeter.se id #31917 innehar upphovsrätten